

تاثیر کاربرد فناوری های نوین در تدریس بر یادگیری دانش آموزان

سهیلا رنجبری^۱

^۱کارشناسی ارشد، مدیریت بازاریابی ورزشی، دانشگاه پیام نور

اداره آموزش و پرورش منطقه نمین، آموزگار

s.rangbari1384@gmail.com

چکیده :

پژوهش حاضر با هدف بررسی «تاثیر کاربرد فناوری های نوین در تدریس بر یادگیری دانش آموزان» صورت گرفته است. بر اساس نتایج پژوهش باید گفت که برای ارائه یک تدریس موفق و توانمند که در آن دانش آموزان بتوانند به بهترین نحو مطالب تدریس شده را دریافت و تحلیل کنند، لازم است تا اصول و روش ها و امکاناتی استفاده شود. یکی از این روش ها و امکانات، تکنولوژی آموزشی است. مدرسین موظف هستند برای تسهیل و تقویت امر آموزش و یادگیری به فناوری های نوین توجه کنند و از آن ها کمک بگیرند. تکنولوژی آموزشی که برگرفته از فناوری های نوین می باشد با استفاده از یافته های تمام علوم به حل مسائل آموزشی می پردازد. ایجاد یادگیری مؤثرتر، پایدارتر و تغییر در کیفیت یادگیری و افزایش بازدهی آموزشی از اهداف اصلی تکنولوژی آموزشی است. در نتیجه تکنولوژی آموزشی تأثیر بسزایی بر یادگیری دانش آموزان دارد. در این پژوهش به چگونگی استفاده از تکنولوژی آموزشی به بهترین نحو در جهت موفقیت بیشتر تدریس می پردازیم.

واژگان کلیدی: فناوری نوین، یادگیری، تکنولوژی آموزشی، دانش آموز، رسانه

۱- مقدمه

فناوری یا تکنولوژی عبارت است از روش منظم طراحی، اجرا و ارزیابی کل فرایند تدریس و یادگیری برای یادگیری مؤثرتر، عمیق تر و پایدارتر. اریک اشبای (۱۹۶۷) نخستین کسی بود که استفاده از رسانه‌های الکترونیکی را مطرح کرد. مفهوم آموزش تعاملی متکی بر چاپ در سال ۱۹۶۰ به حضور رسید. لزوم استفاده از تکنولوژی در طول جنگ جهانی دوم بیشتر از پیش احساس شد. فناوری زمانی عقلانی خواهد بود که کسب اطمینان از مهار کردن طبیعت فیزیکی توسط انسان رخ دهد. رسانه‌ها با توجه به کارکرد و ویژگی‌ها طبقه بندی می‌شوند. دو دسته بندی کلی با نام رسانه‌های تعاملی و رسانه‌های غیر تعاملی وجود دارد. وسایل آموزشی را با توجه به اینکه در طول آموزش و ارزشیابی به کار گرفته شوند به دو دسته معیاری و تسهیل کننده تقسیم بندی می‌کنند: نقش وسایل آموزشی بیشتر در چگونگی انتقال مفهوم به شاگرد نهفته است از جمله وسایل آموزشی که در مدارس استفاده می‌شود. عبارتند از تصاویر آموزشی، تابلوها، پروژکتورها و ماشین‌های آموزشی. هدف های رفتاری بهترین راهنما و معیار برای انتخاب وسایل آموزشی محسوب می‌شوند. یک وسیله آموزشی باید ویژگی‌های از قبیل قابلیت انتقال پیام، قابلیت حمل و نقل، سهولت کاربرد، دستکاری و تعمیر را داشته باشد تا مورد استفاده قرار گیرد. از نظر سایمون (۱۹۷۲) نقش فناوری نحوه ایجاد ارتباط و نزدیکی بین شرایط و محیط‌های درونی و شرایط و محیط‌های بیرونی توسط انسان است. نقش رسانه از چهار جنبه قابل بررسی است. از نظر تأثیر بر شیوه‌های یادگیری شاگردان، تأثیر بر انگیزش یادگیری، تأثیر رسانه بر کنترل رفتار، تأثیر رسانه بر رسیدن به سطوح بالای تفکر می‌باشد. در نتیجه زمانی که از رایانه برای حل تکالیفی که مفهوم سطح بالای ریاضی در آن به کار رفته است استفاده می‌کنیم که همراه با معلمانی باشد که در هدایت شاگردان برای کسب نتیجه از مهارت لازم برخوردار باشند. سه دلیل عمده برای استفاده از رسانه آموزشی به شرح زیر است:

۱. معضلات و مشکلات آموزشی

۲. نقش حواس در یادگیری

۳. نقش مواد و وسایل در تدریس و یادگیری

۷۵ درصد یادگیری مربوط به بینایی، ۱۳ درصد بعد شنوایی و تنها ۶ درصد به لامسه، و تنها ۳ درصد به بویایی و چشایی مربوط است. رسانه‌ها از این جهت که تجارب مستقیم و عینی را در دسترس شاگرد قرار می‌دهند دارای اهمیت هستند. یادگیری فرایندی فعال است و لازم است تا شاگرد در جریان یادگیری فعال باشد و درگیر موضوع شود. کشف مطلوب از طریق تجربه مستقیم است. آموزش زمانی به عمل تبدیل می‌شود که از حیطه شناختی خارج شده و به سطوح بالاتر این حیطه وارد شود. یادگیری با تجارب عینی آغاز و سپس به سوی مفاهیم ذهنی یا مجرد می‌رود. قبل از شروع آموزش لازم است تا توجه شاگرد به موضوع جلب شود و از طریق رنگ، شکل حروف، کادر انجام می‌شود. انتخاب و کاربرد رسانه نمونه عالی از ارتباط متقابل میان اجزای فرایند توسعه نظام‌های آموزشی است. با همگانی شدن فناوری اطلاعات و گسترش تکنولوژی زمان آن رسیده آموزش و پرورش از رسانه‌ها گذر کرده و به استفاده از فناوری‌های نوین تر و بروز تر بپردازد. جهانی که در آن به سر می‌بریم عصر ارتباطات نامیده شده است که از ویژگی های آن توسعه شگفت آور فن آوری اطلاعات و ارتباطات و فراگیر شدن شبکه جهانی اطلاعاتی، جهت افزایش سرعت و کیفیت در ارائه خدمات با مطلوب می باشد. این فن آوری ابزار خلق و انتقال دانایی و تصویرگر اجتماع آرمانی برخوردار از دانش یعنی جامعه دانایی محور بر شمرده می شود. از این رو نقش این فن آوری نوین در حوزه آموزشی حداقل به اندازه تحولی است که اتومبیل در صنعت حمل و نقل بوجود آورده است. (عبادی، ۱۳۸۲: ۸۴).

مطالعات انجام شده نشان می دهد که دانش آموزانی که به شبکه جهانی اینترنت دسترسی دارند، از عملکرد بهتری برخوردارند. در مطالعه‌ای که به وسیله‌ی مرکز فناوری‌های ویژه کاربردی انجام شده است، اهمیت کاربرد اینترنت را مورد بررسی قرار داده و تأثیر آن را بر یادگیری دانش آموزان در کلاس درس ارزیابی کرده است. در این مطالعه، عملکرد ۵۰۰ تن از دانش آموزان پایه‌های چهارم و پنجم ابتدایی در ۷ مدرسه شهری مورد مقایسه قرار گرفت. نیمی از آزمودنی‌ها در مطالعه حاضر، به اینترنت دسترسی داشتند و نیمی دیگر به این فناوری جدید دسترسی نداشتند. (حسینی، ۱۳۸۴: ۳-۵)

با این حساب در می‌یابیم دیگر رویه‌های سنتی انتقال دانش از طریق متن، ورقه، تمرین و مانند آن‌ها نمی‌تواند توجه جوانانی را که در جهان اشباع شده از رسانه‌ها بسر می‌برند را به خود معطوف کند. به نظر ضروری می‌رسد که عناصر اصلی نظام‌های آموزشی بویژه معلمان در معرض تحولات آموزشی متناسب با پیشرفت‌های جهان امروز قرار گیرند و آگاهی بیشتری از قابلیت فناوری‌های جدید بیابند و به موازات آن راهبردهایی طرح شود که به ورود فناوری‌های جدید به کلاس‌ها و محیط‌های آموزشی، منجر به آموزش و یادگیری بهتر شود. و در

عمل باعث شود که نقش معلم به عنوان منبع قدرت که اطلاعات در انحصار اوست از بین برود. و نقش او از ناشر اطلاعات به نقش تسهیل کننده فرایند کسب اطلاعات تغییر یابد. (ابراهیمی ، ۱۳۷۷)

۱-۱ پیشینه پژوهش

- ابراهیمی و احدیان (۱۳۷۷)، در کتابی با عنوان برنامه ریزی درسی (راهبردهای نوین) در شش فصل کامل به دیدگاه‌ها، نمونه‌های برنامه درسی، شیوه آموزش پودمانی، تجزیه و تحلیل نیازها، نقش استانداردها در برنامه ریزی درسی و بطور ویژه در مورد طبقه بندی هدف های آموزشی پرداخته است. آنها در قسمت پایانی به تشریح انواع ارزشیابی‌های آموزشی پرداخته‌اند. ابراهیمی معتقد است شیوه پودمانی به عنوان رویکرد نوین مهارت آموزی را در کوتاه ترین زمان با مطلوب ترین بازدهی رقم می‌زند.
- گرایلی و طالبی (۱۳۹۴)، در کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و تکنولوژی، پژوهش را برای مقایسه با هدف فهم نقش تکنولوژی آموزشی بر خودکارآمدی تحصیلی دانش آموزان مقطع راهنمایی مدارس هوشمند شهر قائمشهر انجام داده است. او بیان می‌کند علم تکنولوژی آموزشی، قصد دارد از تمامی پدیده‌های علمی استفاده کند تا امر شیرین یادگیری سریعتر اتفاق افتاده و دیرتر از دست برود. نتایج پژوهش « کاوشی بر نقش تکنولوژی آموزشی در ارتقای خودکارآمدی تحصیلی دانش آموزان دختر مدرسه هوشمند » می‌تواند، برای معلمان، برنامه ریزان آموزش و پرورش، مدیران و مسوولان آموزشی مفید واقع شود تا با شناسایی نقش مثبت فن آوری ها به حلقه مفقوده تکنولوژی آموزشی و جایگاه تکنولوژیست های آموزشی در آموزش توجه بیشتری کنند و در برنامه ریزی تلفیق فن آوری ها را مد نظر قرار دهند.
- در پژوهش دیگر که نصرتی و جنگی زهی(۱۳۹۷) با عنوان بررسی تکنولوژی جدید(اینترنت) در دستیابی به کیفیت آموزشی انجام داده اند گفته شد که فناوری اطلاعات و ارتباطات می تواند به عنوان ابزاری نیرومند برای ارتقای کیفیت و کارایی آموزش و یادگیری مورد استفاده قرار دارد.
- فاطمی (۱۳۹۷)، در نگاهی ویژه به ارائه مقاله‌ای با عنوان « بررسی تاثیر رایانه به عنوان فناوری نوین آموزشی در ایجاد محیط‌های متنوع یادگیری دانش آموزان کم توان ذهنی آموزش پذیر» می پردازد. او معتقد است فناوری نوین راه آموزشی برای به بالندگی رسیدن دانش آموزان با توان ذهنی کم خواهد بود. «ورود فناوری های آموزشی در آموزش کودکان کم توان ذهنی آموزش پذیر می تواند فرصتهای یادگیری متنوعی را ایجاد کند و در مقایسه با آموزش سنتی معلم محور، دارای مزایای مانند بازخورد فوری، انفرادی کردن آموزش، افزایش دامنه توجه و انگیزه و تعامل و یادگیری متنوعی را برای آنهاست. که باعث کیفیت بخشی به آموزش این کودکان می‌شود. رایانه به عنوان یک وسیله آموزشی در جهت انفرادی کردن آموزش، ایجاد اعتماد به نفس و دوری از تدریس سنتی یکنواخت، باعث بهبود و افزایش کارایی معلمان، افزایش ذخیره لغات و اطلاعات دانش آموزان در جهت انجام تمرینات اضافی و هم باعث یادگیری بهتر و سریع تر کودکان کم توان ذهنی آموزش پذیر می شود و رایانه را می‌توان به عنوان یک وسیله آموزشی مناسب در یادگیری تعلیم و تربیت این کودکان مورد بررسی قرار داد.»
- در مقابل مهدی معینی کیا و ناصر رزم طلب (۱۴۰۰)، در پژوهشی تحت عنوان « بررسی موانع بکارگیری تکنولوژی آموزشی در فرایند آموزش از دیدگاه معلمان شهرستان سرعین در طول سال تحصیلی ۱۳۹۹-۱۴۰۰ » موانع بکارگیری تکنولوژی را در فرایند یاددهی و یادگیری به چالش کشیده‌اند. نتیجه قابل برداشت از مقاله حاکی از این است « بین کمبود نیرو انسانی و عدم بکارگیری تکنولوژی آموزشی در مدارس رابطه مثبت و معنی داری وجود دارد، بین نگرش منفی معلمان نسبت به تکنولوژی آموزشی و عدم بکارگیری از تکنولوژی آموزشی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. بین کمبود امکانات و منابع مادی مدارس عدم بکارگیری از تکنولوژی آموزشی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد، بین نحوه ارزشیابی عملکرد معلمان و عدم بکارگیری از تکنولوژی آموزشی در فرایند یاددهی و یادگیری رابطه مثبت و معناداری وجود دارد.»

۱-۲ روش شناسی

در سال‌های اخیر فناوری‌های اطلاعاتی و ارتباطی رویکردهای یادگیری را دچار تغییر و تحول اساسی کرده است. این تحولات با ورود اینترنت مضاعف شده و فرایند، تدریس یادگیری را عمیقاً تحت تأثیر خود قرار داده است این تحقیق از نوع کیفی و به روش مروری و با استناد به مطالعات کتابخانه‌ای انجام شده است.

۲- بحث درباره یافته ها

۲-۱ فناوری های نوین

استفاده از فناوری‌های نوین ملزم بر تسلط مدرسین و معلمان به تکنولوژی‌های آموزشی است. « تکنولوژی آموزشی عبارت است از روش سیستماتیک طراحی، اجرای و ارزشیابی کل فرآیند تدریس و یادگیری که براساس هدف‌های معین و یا بهره گیری از یافته‌های روان شناسی یادگیری و علم ارتباطات و به کارگیری منابع مختلف، اعم از انسانی و غیر انسانی به منظور آموزش مؤثرتر تنظیم و اجرا می شود. که درعمل با طراحی و ارزشیابی برنامه‌های درسی، تجارب آموزشی، اجرا و اصلاح مجدد آن ها بستگی دارد، به بیانی دیگر: تکنولوژی آموزشی یک روش اصولی و منطقی برای حل مشکلات آموزشی و برنامه ریزی درسی است که با نوعی تفکر سیستماتیک همراه است.» (رضایی، ۱۳۹۸: ۲)

با توجه به این مفهوم، اطلاق عنوان تکنولوژی آموزشی به وسایل سمعی و بصری یا سایر ابزارهای آموزشی و کمک آموزشی، صحیح به نظر نمی‌رسد. البته این بدان معنی نیست که در روش تکنولوژی آموزشی، از وسایل سمعی و بصری یا رسانه های آموزشی استفاده نمی‌شود؛ بلکه بر عکس، استفاده از وسایل سمعی و بصری و کاربرد رسانه‌ها در همه ی مفاهیم و تعاریف تکنولوژی آموزشی مستتر است. اما هیچ یک از سیستم های پذیرفته شده ی تکنولوژی آموزشی، وسایل و رسانه‌ها را هدف نمی‌داند و آن‌ها را وسیله ای برای عمومیت دادن و زودتر به نتیجه رسیدن تلقی می‌کند. (باصری، ۱۳۹۰)

تکنولوژی آموزشی را می توان به عنوان یک ابزار و روش برای ارتقای کیفیت و کارایی آموزش مورد استفاده قرار داد که باعث تغییر در تدریس آنان می شود، پس باید معلمان بتوانند آگاهی کامل از نقش فناوری در کارایی تدریس و یادگیری داشته باشند تا بتوانند خود را با تغییرات فناوری آموزشی سازگار کنند. (غزنوی و رحیمی، ۱۳۹۷)

تکنولوژی آموزشی در سطح کلان، تمام فعالیت‌های آموزشی اعم از برنامه ریزی‌های آموزشی و درسی، تحلیل محتوا، تولید مواد آموزشی، رسانه‌ها و ابزارها، و مدیریت آموزشی را در بر می‌گیرد و در طراحی، اجرا، و اصلاح مجدد برنامه‌های درسی و تجارب آموزشی، نقش مهمی را ایفا می‌کند. به عبارت دیگر، روشی اصولی و منطقی برای حل مشکلات آموزشی و برنامه ریزی درسی است که با نگرش نظام مند همراه است و به طراحی سیستم‌های آموزشی دراز مدت و جامع که کل نظام آموزشی جامعه را در بر می‌گیرد، مربوط می‌شود. این، همان ایفای نقش حل مسئله توسط تکنولوژی آموزشی است. در مجموع، نقش عمده‌ی تکنولوژی آموزشی، کمک به بهبود کارایی کل فرایند تدریس و یادگیری است. (باصری، ۱۳۹۰)

۲-۲ تاریخچه تکنولوژی آموزشی در ایران

مرحله اول	سال ۱۳۰۶: ایجاد آزمایشگاه های فیزیک و علوم برای اولین بار در مدارس
مرحله دوم	سال ۱۳۰۸: ایجاد آزمایشگاه‌های سمعی و بصری دانشسراها زیر نظر اداره کل هنرهای زیبا
مرحله سوم	سال ۱۳۴۱: تاسیس اداره سمعی و بصری زیر نظر وزارت فرهنگ
مرحله چهارم	سال ۱۳۵۳: تاسیس دوره فوق لیسانس تکنولوژی آموزشی
مرحله پنجم	این مرحله از آموزش تکنولوژی در ایران بصورت مقالاتی پراکنده مورد بررسی قرار گرفت

(رزم طلب، ۱۳۸۸)

۲-۳ کاربرد تکنولوژی در امر یادگیری

در روند تکامل زندگی بشر حوادث بی شماری رخ نموده که بد یا خوب، خوشایند یا ناخوشایند همیشه همراه با افزایش تجربه بوده است. برخی از این حوادث به قدری بر زندگی انسان تاثیر گذار بوده که بررسی تحولات را منوط به شناسایی آن حوادث به عنوان نقطه عطفی در زندگی الزم نموده است. از جمله این اتفاقات و حوادث می توان پدیده کشف آتش، الکتربسته، چرخ و... اشاره کرد.

که معمولاً برای بررسی سیر تحولات زندگی افراد بشر و جوامع از آن‌ها یاد می‌شود. آنچه در اینجا مقصود ماست نقش رایانه‌ها بعنوان یک تکنولوژی در زندگی انسان است که بدون شک می‌توان یکی از مهمترین این تحولات باشد. اولین بار بینز پاسکال (۱۶۳۲م) ماشینی اختراع کرد که با به کارگیری چرخ دنده قادر به عمل جمع کردن بود و پس از آن دانشمندان دیگری به تکمیل اختراع وی پرداختند. شاید بتوان از چرتکه به عنوان جد رایانه های امروزی نام برد. این وسیله محاسبه که سه هزار سال از عمرش می‌گذرد هنوز نیز مورد استفاده است. در سال ۱۸۲۰ میلادی بابیج، اولین ماشین حساب را که از قواعد رایانه‌های مدرن پیروی می‌کرد را ابداع کرد. رایانه در گذشته بسیار حجیم، سنگین و گران قیمت و کاربرد آن‌ها نیز بسیار مشکل بود، آنچه رایانه‌ها را از سایر دستگاه‌ها که تا کنون ابداع شده است متمایز می‌کند، مواردی مانند تنوع استفاده، سهولت به کارگیری و نیز دقت و سرعت آن است. از تقابل استفاده رایانه در آموزش و پرورش مبحث تکنولوژی آموزشی گسترش ویژه می‌یابد که از ویژگی‌های آن می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

۱. تعیین هدف های آموزشی هر واحد درسی
 ۲. فراهم ساختن مواد و محتوای درسی بر اساس اصول یادگیری
 ۳. انتخاب و کاربرد ابزارها و وسایل مناسب برای ارائه ی مطالب درسی
 ۴. به کار بردن روش های مناسب ارزشیابی به منظور آگاهی از میزان اثربخشی برنامه های درسی، مواد و وسایل آموزشی.
- (حیدری، ۱۳۹۱)

۲-۴ نظریه های مرتبط

نظریه های متعددی در خصوص فرایند یادگیری، استفاده از رسانه ها تکنولوژی ها و ماشین‌ها (رایانه) موجود است که در ادامه چندی از آن آورده شده است:

رایانه سلسله وظایفی را که یکی از پس از دیگری باید آموخته شوند به صورت دسته بندی ارائه می‌دهد، موقعیت فراگیر در هر مرحله به آموختن کامل مرحله قبل وابسته است، فراگیر مراحل ارائه شده را یکی پس از دیگری انجام می‌دهد، یادگیری او افزایش می‌یابد. فرایند یاددهی، یادگیری با استفاده از رایانه نیز در واقع یک ارتباط متعامل و هدفمند انسان، ماشین است. این فرآیند، فرآیند کنترل شده است به علاوه استفاده از رایانه برای دانش آموزان و معلمان مفید خواهد بود. این ماشین علاوه بر نقشی که بر تعمق، تسهیل و تسریع فرآیند، یاددهی، یادگیری برای آنان به ارمغان می‌آورد، زمینه های مساوی را فراهم خواهد کرد. به نحو شایسته ای قوه ابتکار، خلاقیت، نوآوری و درک و فهم دانش آموزان تقویت شود و از سوی دیگر به معلمان کمک خواهد کرد تا در زمان صرف شده برای آمادگی و هم در زمان تدریس صرفه جویی کنند. استفاده از رایانه برای ارائه مطالب به مراتب راحت تر و ساده تر از وسایل است زیرا برای نمایش مواد تهیه شده، از خود رایانه استفاده می‌شود و نیازی نیست تا خروجی آن به وسایل ارتباطی دیگر داده شود. استفاده از رایانه برای نمایش زمان یادگیری را کاهش می‌دهد. از آنجا که نمایش رایانه ای برای فراگیر بازخورد ایجاد می‌کند، فراگیران را بسیار فعال می‌کند و انگیزه یادگیری را در آنها افزایش می‌دهد به علاوه استفاده از فناوری برای ارائه درس به جلب توجه کمک می‌کند و از پرت شدن حواس جلوگیری می‌کند. (رضایی، ۱۳۹۸)

پیشرفت و توسعه خدمات رایانه های مراکز، آموزشی به منزله نوشتن دارویی برای تامین احتیاجات آموزشی به کار می‌رود و به این دلیل بسیاری از مراکز آموزشی امکاناتی از جمله، اتاق‌هایی با تجهیزات سخت افزاری نرم افزاری به وجود آورده اند و امیدوارند که این تمهیدات برای رفع احتیاجات آموزش دهندگان کافی باشد. (سراجی و عطاران، ۱۳۹۳)

امروزه روش های سنتی یاددهی و یادگیری جوابگوی نیازهای فراگیران نیست؛ زیرا به کارگیری این روش‌ها، دستیابی به مهارت حل مسأله به کارگیری اطلاعات، مشارکت و همکاری و تفاهم با یکدیگر میسر نیست. در نتیجه فراگیران لذت ناشی از علم را نمی‌فهمند و مدرسه برایشان خسته کننده و ناخوشایند است. یکی از راه حل های برخورد با چنین مشکلاتی پیاده کردن شیوه های جدید در آموزش و تدریس است. (محمد آبادی و محمد آبادی، ۱۳۹۹)

تکیه صرف بر رایانه برای آموزش دانش آموزان باعث می شود که آموزش رودرو که با روحیات دانش آموزان سروکار دارد مورد غفلت قرار گیرد و روابط گرم معلم و شاگرد نباید به سردی بینجامد. در آموزش با استفاده از رایانه نباید فعالیت گروهی این دانش آموزان مورد غفلت واقع شود. معلمان نباید نقش الگویی خود را در این عرصه فراموش کنند. معلم بخاطر نفوذ معنوی اش و با استفاده از روشهای موعظه و نصیحت، می تواند افکار دانش آموزان را جهت دهد. از بوجود آمدن روابط سرد استفاده از فناوری در بین دانش آموزان جلوگیری کند. استفاده نابجا و غلط از فناوری و تاثیر گروه همسالان به دلیل کم تجربگی، آسیب زاست. (فاطمی، ۱۳۹۷: ۱۳)

۳- نتیجه گیری

هدف از پژوهش حاضر بررسی نقش تکنولوژی های نوین آموزشی بر کارایی معلمان بود. بررسی تاثیر تکنولوژی های نوین بر کارایی تدریس معلمان حاکی از تاثیر مثبت آن ها است. آموزش یکی از مهم ترین عامل های پیشرفت هر جامعه ای محسوب می شود و در کل پیشرفت یک جامعه به آموزش آن بستگی دارد. (غزنوی و همکاران، ۱۳۹۷). مطابق دیدگاه ساختن گرایی اجتماعی از یادگیری و آموزش که بر ایجاد محیط های یادگیری کلاسی با جهت گیری فراشناختی تأکید دارد در یک محیط یادگیری فراشناختی هدف پیشرفت یا افزایش دانش جمعی و از این طریق حمایت از رشد دانش فردی است (اسکار دامالیا و بریتر، ۱۹۹۶). طبق این دیدگاه تئوری های یادگیری فردی که در بیشتر مدارس غالب است کارایی چندانی ندارد و افراد زمانی بهتر یاد می گیرند که در فرایند ساختن دانش نقش داشته باشند (ریگلوت، ۱۹۹۹). با استفاده از شبکه های اجتماعی، یادگیرنده فعالانه در تولید محتوا مشارکت دارد و سطح یادگیری از دانش و فهمیدن به ارزیابی و ترکیب به دلیل نظر دادن درباره فعالیت ها و محتوای سایر یادگیرندگان ارتقاء می یابد همچنین در رویکرد محیط های یادگیری هدف این است که فرهنگ یادگرفتن را پرورش دهند هم افراد و هم اجتماع به عنوان یک کل یادگیری آموزی را بدانند؛ بنابراین رسانه اجتماعی با داشتن ویژگی های بسیار از جمله تعاملی بودن امکان ساخت دانش توسط کاربر به اشتراک گذاری، تجارب ایجاد محیط های جذاب و متنوع که در آن استعداد های متفاوت دانش آموزان را می توان لحاظ کرد و افزایش انگیزه می تواند موجب افزایش توان شناختی پرورش تفکر انتقادی و خلاق افزایش مهارت حل مسئله و دستیابی به مهارت های فراشناختی شود از سوی دیگر توانایی گسترش دامنه فرایند یادگیری به خارج از محدوده کلاس درس با بهره گیری از فناوری های شبکه های مجازی موجب ایجاد محیط یادگیری غیر رسمی تر، مشارکتی تر، تعاملی تر می شود. موانع ارتباطی بین معلم و یادگیرنده را کاهش داده و دسترسی به اطلاعات روز دنیا را با کمترین هزینه برای مدرس و تعلیم پذیر فراهم می کند. (کلبعلی، ۱۳۹۷: ۱۰)

منابع

- ابراهیمی، علی، (۱۳۷۷)، برنامه ریزی درسی (راهنمای نوین)، تهران: فکر نو
- باصری، شکوفه، (۱۳۹۳)، ارتباط برنامه ریزی آموزشی و درسی با تکنولوژی آموزشی: مرکز یادگیری سایت تبیان

- حسینی، سیده مریم، (۱۳۸۵)، شناسایی تحولات موردنیاز سیستم های یاددهی، یادگیری با توجه به توسعه ICT در دانشگاه ها از دید استادان دانشگاه های آزاداسلامی مازندران سال ۸۵-۸۴: پایان نامه جهت دریافت کارشناسی ارشد رشته مدیریت آموزشی.
- حیدری همدانی، محمد حسین، (۱۳۹۱)، ارتباط برنامه ریزی آموزشی و درسی با تکنولوژی آموزشی
- رضایی، پروانه، (۱۳۹۸)، تاثیر تکنولوژی آموزشی در فرایند آموزشی و یادگیری، تهران: نشریه مطالعات و تحقیقات در علوم رفتاری رشد و فناوری آموزشی، (۱۳۹۹)، دوره سی و ششم، شماره ۳
- رزم طلب، ناصر، (۱۳۸۸)، نقش تکنولوژی آموزشی در یادگیری، جشنواره الگوهای مناسب تدریس مرحله استانی
- سراجی، فرهاد؛ عطاران، محمد، (۱۳۹۳)، یادگیری الکترونیکی، مبانی، طراحی، اجرا و ارزشیابی، همدان
- عبادی، رحیم، (۱۳۸۰)، فناوری اطلاعات و آموزش و پرورش: انتشارات موسسه توسعه فناوری مدارس هوشمند
- غزنوی، محمدرضا؛ نجاری، مجتبی؛ رحیمی، امیرمحمد، (۱۳۹۷)، بررسی نقش تکنولوژی های نوین آموزشی در کارایی تدریس معلمان، اصفهان: وزارت علوم تحقیقات و فناوری
- کلبعلی، مرضیه، (۱۳۹۷)، کاربرد فناوری های نوین در آموزش، کنفرانس ملی یافته های نوین در حوزه یاددهی و یادگیری، تهران: جهاد دانشگاهی
- محمدآبادی، احمد؛ محمدآبادی، معصومه، (۱۳۹۹)، بررسی میزان شناخت کاربرد فناوری آموزشی توسط معلمان در فرآیند تدریس و یادگیری دانش آموزان، قزوین: نشریه مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی
- فاطمی، سید محمد، (۱۳۹۷)، بررسی تاثیر رایانه به عنوان فناوری نوین آموزشی در ایجاد محیط های متنوع یادگیری دانش آموزان کم توان ذهنی آموزش پذیر: نشریه پیش در آموزش علوم انسانی
- معینی کیا، مهدی؛ رزم طلب، ناصر (۱۴۰۰)، بررسی موانع بکارگیری تکنولوژی آموزشی در فرایند آموزش از دیدگاه معلمان شهرستان سرعین در طول سال تحصیلی ۱۳۹۹-۱۴۰۰، اردبیل: فصلنامه مطالعات فرهنگی رهبری